

Groeiende huid

Tot op de huid
Christiaan Bakker

De assistente komt de kamer uit en ik lees op mijn laptop haar notities over de volgende patiënte. Een 76-jarige dame, die voor huidkankercontrole komt, een jaar na de plek op haar wang. Ik lees vooraf geen bijzonderheden en zwaai de deur open.

Een hartelijk „dag dokter” volgt als begroeting met een ferme handdruk. Nog voor ik iets verder hebben kunnen zeggen, vraagt ze: „Maar dokter, hoe ontstaat de huid nu eigenlijk? Dat vraag ik me nu al een tijdje af.”

Even ben ik uit het veld geslagen door enerzijds de verrassende opening van dit consult en anderzijds het ontwapende effect van de oprechtheid waarmee deze door de

patiënt wordt gebracht. Ze zit er echt mee! Het geeft haar de tijd wat uit te wijden omtrent haar vraag en mij om mijn grijze cellen een vertaalslag van moeilijke termen als ‘embryologie’ naar de spreekkamer te laten maken.

„Nou dokter, we lezen altijd uw column en het heeft me toch aan het nadenken gezet over de huid.” Een groter compliment is er niet dan de bevestiging dat gebeurt wat je gehoopt had in werking te zetten. In dit geval een column die uitlokt na te denken over het mooiste orgaan van ons lichaam.

„Ik loop al weken rond met mijn vraag dokter, dus ik ben blij dat ik eindelijk op controle ben.” Het gaat in deze tien minuten eigenlijk hele-

maal niet meer om de controle van het litteken en de overige screening van het lichaam op afwijkende plekjes.

Het handelt vandaag ook niet over de ‘ingezoomde’ controle van opvallende plekjes met de dermatoscoop (het handgrote loepje met verlichting). Het draait niet om bespreken waar op te letten en op welk moment aan de bel te trekken. Zeker speelt vandaag niet het bespreken van de vraag of en wanneer er vervolgccontrole nodig is. Het gaat ook niet om de rol van de zon, haar lichte huidtype en de rol van de vijf jaren die zij in Nigeria verbleef.

Nee, eigenlijk is alles bijzaak, tot we besproken hebben waar mevrouw voor kwam. Het menselijk lichaam ontstaat uit drie kiemlagen van cellen. De buitenste laag heet het ectoderm en hieruit ontstaat de opperhuid. Uit de tweede kiemlaag (het mesoderm) ontstaat de leder-

Nee, eigenlijk is alles bijzaak, tot we besproken hebben waar mevrouw voor kwam

huid. Voor dit ongelooflijk ingewikkelde proces van een explosie aan groei van cellen en steeds verder toegespitste functie per cel heeft het lichaam voor de opperhuid slechts twaalf weken nodig en voor de lederhuid zestien weken! Met alles erop en eraan.

In drie tot vier maanden is de aanleg van uw huid gepiept en daarna functioneert die dusdanig dat deze maandelijks wordt vernieuwd en tot uw honderdste meekan. De embryo in het zwembad van zijn moeder is dan nog maar 6,5 centimeter groot, ofwel de lengte van een nagellak of bankpas. Mevrouw kijkt me geïndoctrineerd aan en schrikt als ze constateert: „U loopt door mij uit.”

We sluiten (op mijn verzoek) nog af met de huidcontrole en een geslaagde APK. Zichtbaar tevreden dat haar prangende vraag uit het hoofd is, maar vervolgens met een ietwat zorgelijke blik groet ze: „Niet te uitdagende stukjes schrijven hoor, want dan denk ik dat ik de afspraak toch moet vervroegen!”

▶ Christiaan Bakker is dermatoloog in ziekenhuis Nij Smellinghe